АНТИКОР – національний антикорупційний портал МОВА ЯЗЫК LANG Харків: 8°C Субота, 22 серпня 2026 р., 08:03

АНТИКОР

Топ-теми:
• Арешт Єрмака
• Корупційна мафія Міндіча в Енергоатомі
• Напад Росії на Україну

Пошук...

НОВИНИ КОНФЛІКТИ ПОЗИЦІЯ ДУМКА ПОДІЇ ВІЙНА ВІДЕО БЛОГИ

Головна › Статті › Конфлікти › Політика › Позбавлення повноважень мера Чернігова – небезпечно дикий прецедент для інших

Позбавлення повноважень мера Чернігова – небезпечно дикий прецедент для інших

Читать на русском | Додати як бажане джерело в Google

Позбавлення повноважень мера Чернігова – небезпечно дикий прецедент для інших

На тлі масштабних обшуків та відставок, які прогриміли у перші дні лютого, загубилася інша знакова новина. Львівський апеляційний суд поставив крапку у справі мера Чернігова Владислава Атрошенка, якому заборонено обіймати посаду міського голови протягом року. Оскарженню це рішення не підлягає.

Апеляція була на рішення Яворівського районного суду, який ще 7 грудня минулого року засудив чернігівського міського голову до річного відсторонення від посади. Суд залишив в силі штраф у 6,8 тис. грн, але скасував додатковий штраф у розмірі 3,4 тис. грн. Проте така «знижка» навряд чи потішила мера. А його колеги-градоначальники тепер побачили, чим може закінчитися конфронтація із Банковою, зазначає видання "Главком".

Тим часом, за даними високопоставлених представників місцевої влади, Офіс президента лише увійшов у смак і на Атрошенку, схоже, зупинятися не збирається. За інформацією джерел «Главкома», слідом за Атрошенком під різними приводами можуть бути відсторонені й мери інших крупних облцентрів. Аргументи для суду у таку непросту годину завжди можна знайти. Стосовно окремих норовливих мерів вони вже сформульовані…

Дізнатися більше
Антикорупційні розслідування
новини
Історія

Попри відсутність публічних скандалів з поправкою на воєнний час, у керівника Офісу президента Андрія Єрмака вистачає керівників міст, які, на його думку, просто займають не своє місце. Найяскравіший приклад – перетягування каната між мером столиці та Банковою. Поки на цьому полі нічия, хоча нав'язливе намагання забрати у Кличка частину повноважень таки реалізувалося з причини війни. Офіс президента призначив голову Київської військової міськадміністрації. Та й це не заспокоїло Банкову. За даними джерел в оточенні Кличка, наступні епізоди серіалу «обшуки» заплановані саме у столичній мерії.

Досвід приборкання мерів, апробований у Чернігові та Києві, вже найближчим часом планується перенести й на інші міста. Співрозмовники «Главкома» в Офісі президента прогнозують, що запровадження військових адміністрацій, які підпорядковуватимуться безпосередньо центру, торкнеться у першу чергу прикордонних міст. В умовах агресії вони потребують «особливої уваги» центру і начебто цей аргумент буде схвально сприйнятий місцевим населенням. При цьому мерів, які проявляли зайву самостійність, таким чином можна і без всяких відсторонень посунути на задній план.

Хто стоїть далі у списку на «пониження» після Атрошенка та Кличка?

Відсторонений від посади мер Чернігова Владислав Атрошенко збирається оскаржувати вердикт у Європейському суді

У порівнянні з мільйонними махінаціями, які виявлені у представників вищих штабелів влади, провина мера Чернігова Атрошенка видається цілковитим дріб'язком. У діях міського голови знайшли конфлікт інтересів: у вересні 2022 року НАЗК склало відповідний протокол. Згідно з ним, Атрошенко давав розпорядження своєму водію вивезти автомобіль Tesla своєї дружини за кордон. При цьому водію мера оформили відрядження та виділили з бюджету кошти, зокрема, на бензин. Сама дружина покинула територію України ще на початку російського вторгнення на службовій автівці Toyota Camry. У ДБР заявили, що вона протягом кількох місяців використовувала цю машину за бюджетний кошт.

Звісно, Атрошенко своєї провини не визнав, а в фабрикуванні справи звинуватив Офіс президента, з яким давно перебуває в контрах. Відставлений мер звернувся до голови держави як гаранта Конституції і закликав Зеленського припинити політичну атаку, організовану оточенням глави держави, в той час, як треба разом протистояти ворогу.

Зрозуміло, що історія з автівками насправді виявилася лише формальним приводом. Чернігівський мер скаржився, що упереджене ставлення Офісу президента до нього вилилось в обшуки комунальних підприємств, міської ради та сотні кримінальних справ. Серед причин такої уваги Атрошенко назвав самостійну участь зі своєю партією у місцевих виборах (хоча, треба зазначити, так само робила купа інших нинішніх мерів), непорозуміння щодо компенсації тарифів на тепло регіонам та партнерські стосунки Атрошенка з мером Києва Віталієм Кличком, партії яких підписали угоду про співробітництво. До всього цього додався конфлікт у 206 окрузі, де після смерті нардепа Антона Полякова мали відбутися повторні вибори до парламенту. Там «слуги» навіть не ризикнули виставляти свого кандидата, у той час як Артошенко спільно з Кличком вели до перемоги спільного кандидата – секретаря Чернігівської міськради Олександра Ломака. Проте реалізувати цей план завадила війна.

Водночас війна не порушила домовленостей мерів Києва та Чернігова. Асоціація міст України, яку очолює Кличко, вступилася за Атрошенка. В її заяві йшлося, що у воєнний час тисячі автомобілів, автобусів і вагонів везли людей на захід країни за кошти муніципалітетів і держави, а родини багатьох голів міст стали важливою ціллю ворога. Тож мер був зобов'язаний відправити свою родину подалі, аби зосередитися на захисті міста та громади. А дії проти Атрошенка Асоціація оцінила як спробу утиску місцевого самоврядування та порушення демократичних прав громадян.

Напередодні засідання Апеляційного суду 27 січня у Львові висадився цілий десант з очільників 30 міст. Але засідання було перенесено на 1 лютого. Окрім Кличка та мера Львова Андрія Садового, який приймав колег, на знак підтримки Атрошенка на суд прибули, зокрема, очільник Житомира Сергій Сухомлин та нардеп від «ЄС» Олег Синютка. Втім ця команда не дуже допомогла. Відсторонений мер пообіцяв оскаржувати судове рішення в Європейському суді.

Цікаво, що Садовий і Сухомлин входять до певною мірою конкуруючої до Асоціації міст організації – Конгресу місцевих і регіональних влад. Він є чимось на кштал Ради регіонального розвитку, яка діяла за президента Порошенка. Ініціатива створення Конгресу у 2021 році належала якраз Офісу президента. Щоправда, зв'язного між Банковою та регіонами Кирила Тимошенка, який ретельно виплітав павутину відносин між центром та місцевими елітами, вже звільнено з Офісу президента. А відставки низки голів ОДА, які пішли «паровозом» за Тимошенком, тепер ламають баланси на місцях, що худо-бідно, але склалися.

З ким ще з мерів облцентрів може трапитися подібний трюк, як з Атрошенком? Джерела «Главкома» називають кількох кандидатів.

Полтава. Мамай

Одіозному меру Полтави Олександру Мамаю може загрожувати тюремний термін за оприлюднення таємної інформації

Міський голова Полтави Олександр Мамай – ще один керівник обласного центру, який загруз у судових процесах. Наприкінці минулого року йому вручили підозру щодо несанкціонованого поширення інформації про розміщення підрозділів ЗСУ. За даними слідства, голова міста поширив інформацію, яку не можна розміщувати у відкритому доступі. А саме мова йшла про розташування у Полтаві нової великої військової частини, яка опікуватиметься одразу трьома областями. За надмірну балакучість Мамаю загрожує до 12 років позбавлення волі. Він став першим чиновником такого рангу, якому інкримінують підозру у «засвіченні» військових позицій. Мер у відповідь записав звернення до президента, де став пояснювати, що ця інформація є відкритою (бо була розіслана депутатам і працівникам міськради), а насправді за ним давно «полюють» і хочуть змістити з посади.

Але відсторонити Мамая, як того вимагає прокуратура, виявилось не так просто. Спочатку в Октябрському райсуді, який мав розглядати цю справу, сталася епідемія самовідводу всіх суддів. Клопотання щодо обрання запобіжного заходу та відсторонення мера від посади були спрямовані до Полтавського апеляційного суду для передачі справи в інший суд. Ним став Київський райсуд Полтави, який відмовився і призначати Мамаю запобіжний захід, і відстороняти його від посади. Прокуратура оскаржувала це рішення в апеляції і вимагала взяти мера під варту, але рішення райсуду в частині запобіжного заходу 30 січня залишилося без змін.

Симптоматично, що доволі одіозний Мамай у своїй боротьбі з центром не користується такою підтримкою колег із місцевого самоврядування, як Атрошенко. Колишнього «регіонала» за минулої мерської каденції вже позбавляли повноважень, але у 2018 році це зробив не суд, а міськрада. Мамай тоді з таким рішенням не погодився, і згодом почали відбуватися аномальні речі з Єдиним державним реєстром, де раніше звільнений мер знову з'явився як легітимний міський голова. Прокуратура вручила Мамаю підозру у вчиненні таких правопорушень, як протидія законній господарській діяльності юридичної особи – Полтавської міськради та організація несанкціонованого втручання в роботу інформаційної системи.

Полтавському меру багато шкодить його довгий язик: так, він висловлювався проти декомунізації й уникав перейменування вулиць в місті, утримувався від голосування визнання Росії агресором, заявляв, що на Донбасі «воює Америка і Росія», а в лютому цього року категорично стверджував, що ніякого вторгнення Росії та війни не буде. У базі «Миротворець» Мамай зазначений як «пособник терористів і російських окупантів».

Але це не завадило політику втретє виграти мерські вибори у 2020 році. При цьому його суперником у другому турі був провладний кандидат від «Слуги народу» Сергій Іващенко – різниця між ними склала 5,6%. Команда конкурента звинувачувала переможця у «розгалуженій і доведеній системі підкупу, цинічному підвозі та обмані виборців». Тож у Банкової є зуб на Мамая.

Дотиснути історію з неугодним полтавським мером можуть, перевівши справу з полтавських судів, які явно діють з оглядкою на керівника міста, якомога подалі, як це сталося з Атрошенком, доля якого вирішувалася на Львівщині. А через те, що судові засідання проходять в закритому режимі, не можна гарантувати, що звинувачення у здачі секретної інформації не будуть підкріплені іншими гріхами Мамая, яких за бажання можна знайти вдосталь.

Харків. Терехов

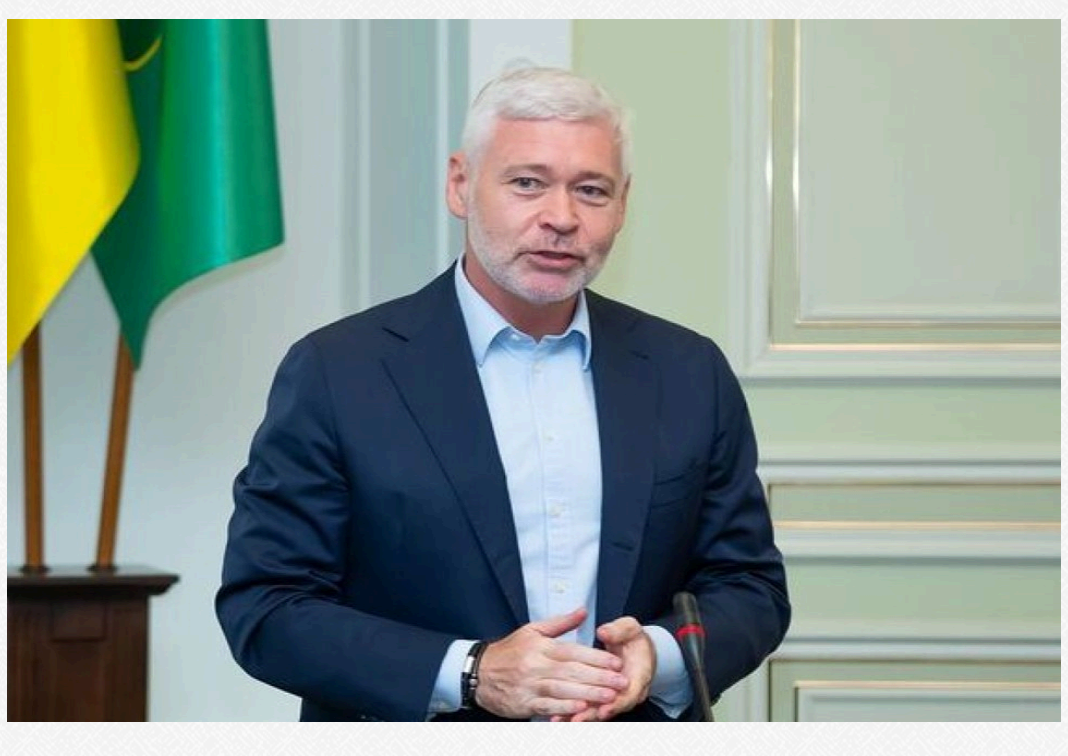

«Спадкоємець» Кернеса Ігор Терехов може виявитися зайвим у конструкції, яку налаштовують в Києві

У Ігоря Терехова, на відміну від полтавського колеги, нині перша каденція на посаді міського голови Харкова. Після смерті харизматичного Геннадія Кернеса його давній соратник позиціонував себе як продовжувач його справи, отримавши негласну підтримку місцевих еліт він переміг на виборах. За принципом «давайте жити дружно» Терехов вибудовував стосунки з центральною владою, запевнивши її, що стане продовжувачем справи Кернеса, який намагався зайвий раз не дратувати Банкову. У Зеленського навіть не виставляли свого кандидата на противагу Терехову, чудово розуміючи примарні перспективи і демонструючи, що з наступником Кернеса команда президента по один бік.

До початку великої війни харківська влада відчайдушно боролася за повернення проспекту генерала Григоренко старої назви – маршала Жукова і виступала проти поголовної декомунізації, але після того, як до міста полетіли російські ракети, Терехов отямився. І тепер виступає за відмову від всього, що якимось чином асоціюється з російською агресією. Але навіть в цих умовах депутати облради лише з великими боями перейменували місцевий академічний російський театр імені Пушкіна. «У чому винен Пушкін, що народився Путін?» – задається питанням мер Харкова, в якому ще є і вулиця Пушкінська, і однойменна станція.

Чим далі, тим більше Терехов грає у свою гру, хоча під час воєнного стану та в очікуванні можливого нового російського наступу на прифронтову та прикордонну область назовні ці конфлікти не виходять. Поки що. Але мер, який окрім крісла Кернеса отримав у спадок від нього ще й ключові фракції в облраді та міськраді, має в руках вагомий інструмент для того, аби проявляти норов. Так, вже були прецеденти зриву засідань облради саме зусиллями Блоку Кернеса.

І хоч Терехов та голова Харківської обладміністрації Олег Синєгубов намагаються демонструвати, що діють у зв'язці, іноді належність до різних таборів дається взнаки. Наприклад, мер у своєму стилі «господарника» публічно звертався до голови ОДА та Харківобленерго з вимогами скласти чіткі графіки відключення електроенергії та строго їх дотримуватись. Втім, схоже, що таку самостійність Терехову лишилося проявляти недовго. Харків – одне з тих міст, де запровадження військової адміністрації найближчим часом є найбільш реальною перспективою.

Сам Терехов за час своєї мерської каденції встиг стати фігурантом судової справи, яка стосується російської мови. Мовний омбудсмен Тарас Кремінь оштрафував харківського міського голову за бажання використовувати мову країни-агресора під час включень до телемарафону, а також виніс попередження щодо використання російської у верифікованих сторінках Терехова в соцмережах. Штраф у 3400 грн мер заплатив, але запевнив, що і надалі спілкуватиметься з харків'янами російською, хоча офіційно розмовлятиме українською. І сам подав до Кременя до суду щодо другого штрафу, але як фізична особа, а не як мер. Перше засідання у справі має відбутися 8 лютого.

Але за таке точно не звільняють. Що дійсно може змусити Терехова напружитись, то це відставка Кирила Тимошенка з Офісу президента та проблеми у політиків, які вважалися «політичним дахом» харківського мера у столиці. Мова про нардепів від ОПЗЖ Ігоря Абрамовича та Вадима Столара. Їхні стосунки з керівником Офісу президента Андрієм Єрмаком зараз досить непрості. А з відходом Тимошенка взагалі ламаються давні домовленості, за якими Терехов був спільним ставлеником і Банкової, і впливового Абрамовича. За усіма даними, бійці «батальйона Монако» Абрамович і Столар вже цього тижня втратять мандати народних депутатів. Столара, який нещодавно заїхав до України з теплих країв, взагалі не випустили назад, а на додачу ще й провели у нього обшуки.

Поки ж Терехов презентує новий Генплан міста, партнерами якого виступають світові банки та іноземні консультанти. Але де-факто в умовах війни управління на місцях вже здійснюється насамперед центральними органами виконавчої влади. Якщо ж в місті ще й буде створена військова адміністрація, Терехов цілком ймовірно може опинитися у цій конструкції зайвим…

Дніпро. Філатов

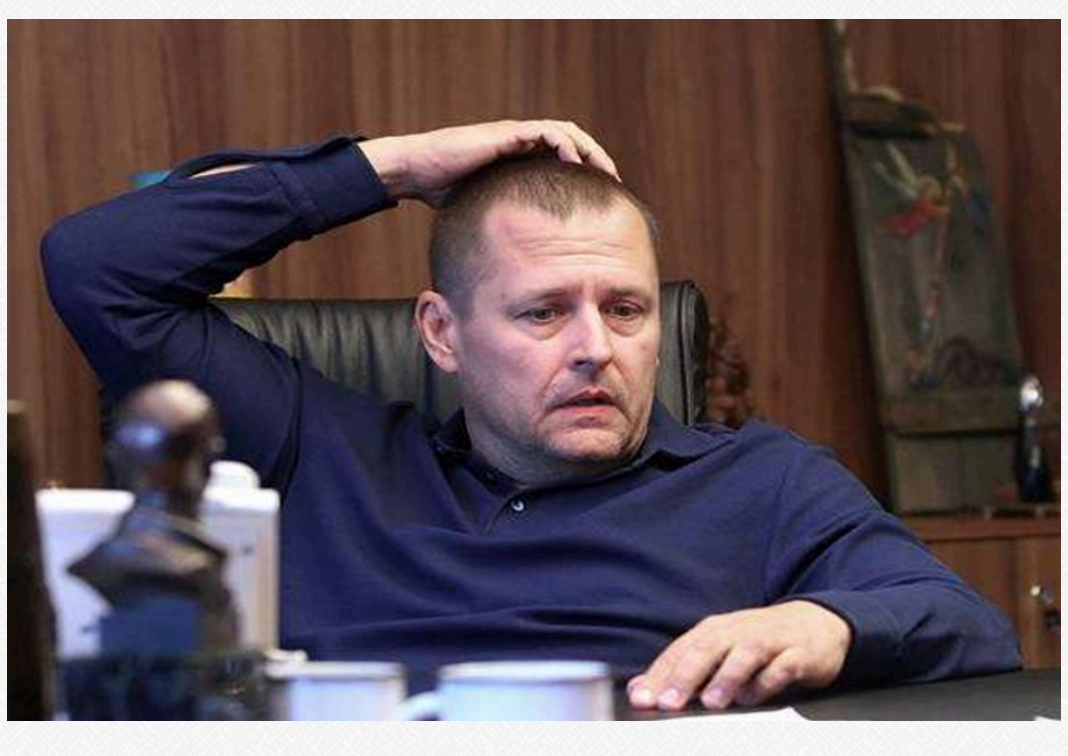

Мер Дніпра Борис Філатов тепер консультується щодо управління містом зі своїм соратником Геннадієм Корбаном дистанційно

Скандал з позбавленням громадянства та недопуском до країни «правої руки» дніпровського мера Бориса Філатова Геннадія Корбана дещо змінив механізм загального управління у місті. Тепер офіс прийняття рішень розташований не в дніпровському елітному житловому комплексі «Амстердам», звідки до видворення з країни роздавав вказівки та приймав візитерів Корбан, а в Лондоні, куди він перебрався. Таким чином тандем «Філатов-Корбан» продовжує керувати одним з найбільших промислових центрів, але останні кадрові перестановки в Києві можуть не кращим чином відбитися і на їхніх позиціях.

Батько відставленого Кирила Тимошенка – депутат облради від «Слуги народу» Владлен Тимошенко – має давні зв'язки з Корбаном та працював топменеджером у компаніях, з ним пов'язаних. Такі зв'язки принаймні могли згладжувати комунікацію дніпровської влади з Офісом президента, стосунки яких від самого початку не були гладкими. Варто хоча б згадати перші візити президента Зеленського в Дніпро і досить жорстку розмову з Філатовим щодо відкриття моста, що з'єднує береги Дніпра. Але згодом, за твердженням самого Філатова, всі непорозуміння з центральною владою було вирішено.

«Коли треба, я дзвоню до Кирила Тимошенка, який відповідає за регіональну політику», – говорив Філатов в інтерв'ю «Главкому» у квітні 2022 року. Він запевняв, що давно згладив стосунки з Офісом президента і розхвалював Зеленського за «титанові яйця», які той показав світу під час війни.

Філатов ще за часів президентства Порошенка дав зрозуміти, що, попри гострий язик та показну радикальність, є цілком договороздатним. Наприклад, після того, як його друга та соратника Корбана у 2015 році затримали в дніпропетровській квартирі та роками тягали по СІЗО та судах через звинувачення у керівництві організованою злочинною групою, Філатов зберігав конструктивні відносини з центральною владою. Та навіть виступив на форумі на честь висування Порошенка на другий термін. Корбан, з якого в результаті зняли всі звинувачення, потім розповідав, що дуже посварився з Філатовим, зокрема, через те, що така явна підтримка зіпсувала стосунки їхньої команди з Зеленським.

Тепер по позиціях мера Дніпра знову б'ють через Корбана. Філатов по гарячих слідах заявив, що забезпечувати оборону Дніпра без його партнера стало набагато важче, але закликав гарячі голови не проводити жодних мітингів та не писати петицій з цього приводу. Сам Корбан перелічує кілька варіантів, через що на Банковій пішли на такий радикальний крок, як позбавлення його громадянства. Це – підозра, що він наговорив багато зайвого про українську владу і зокрема про Єрмака конгресменці Вікторії Спартц, дружба з «колючим» журналістом Юрієм Бутусовим та непорозуміння під час війни між Кабміном та регіональною владою.

Скарги на те, що центр не чує місцеве самоврядування, – одна з найулюбленіших пісень Філатова. Не дарма дніпровський мер є одним з ідеологів Конгресу місцевих і регіональних влад, де є заступником голови Палати місцевих влад. Його партійний проєкт «Пропозиція», який показав досить непоганий результат як для новачка, мав в далекоглядних планах об'єднання з авторитетними у своїх регіонах Кличком, Атрошенком, Гройсманом. Проте зрозуміло, що поки це питання відкладене до кращих часів.

Приклад Атрошенка, якому Філатов висловив свою підтримку, звісно, не може його не лякати. Але гіперактивний та балакучий голова Дніпра, який вважає, що гучний піар гарантує недоторканість, вже неодноразово демонстрував, що вміє підлаштовуватись під будь-які умови. Тепер йому доведеться шукати спільну мову з новим головою Дніпропетровської ОДА, якого буде призначено замість відставленого Валентина Резніченка.

Одеса. Труханов

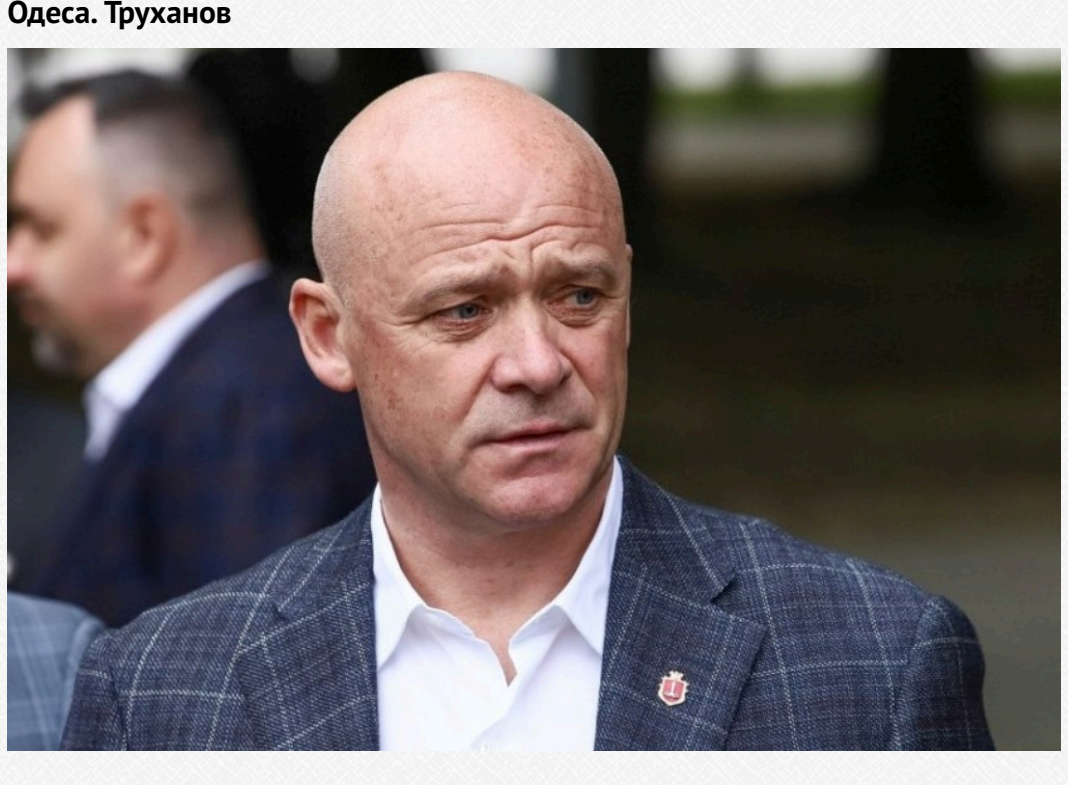

Геннадія Труханова, який керує Одесою з 2014 року, переслідує шлейф проросійського політика

Одеса від самого початку повномасштабної агресії була для окупантів особливо ласим шматком. Навколо неї сплелися і канонізована стараннями пропагандистів трагедія 2 травня 2014 року, і «слава руського міста», «заснованого» Катериною II, і, нарешті, вихід до моря, втрата якого фактично позбавляє Україну статусу морської держави. Враховуючи всі ці ризики, патріотична громадськість давно била на сполох щодо персони міського голови Одеси Геннадія Труханова – колишнього «регіонала», якому приписували не тільки проросійські погляди, а й наявність паспорта держави-агресора.

Труханов є мером-старожилом – він керує Одесою з 2014 року, коли вперше переміг на позачергових виборах, і згодом був переобраний у 2015-му, а потім і у 2020-му. Але він перебуває на гачку і далеко не такому дрібному, як у його чернігівського колеги. Одеського градоначальника підозрюють у заволодінні земельними ділянками в місті та легалізації незаконно отриманих доходів. Окрім Труханова, підозру оголошено ще 15 особам. Мова про події 2016 року, коли Одеська міськрада придбала за завищеною ціною у приватної структури будівлю, яка раніше входила до майнового комплексу заводу «Краян». Труханов і Ко опинилися на лаві підсудних, але місцевий Малиновський райсуд відкинув всі докази, що були представлені стороною звинувачення. Проте цей вирок було скасовано Апеляційною палатою Вищого антикорупційного суду, який тепер і розглядає цю справу.

Страждає від руки правосуддя не тільки Труханов. Наразі в Одесі відбувається чистка в середовищі таких знакових місцевих бізнесменів як Борис Кауфман та Олександр Грановський. У кінці минулого року їм інкримінували створення злочинної організаці та хабарництво.

У повідомленні НАБУ йдеться, що угруповання Кауфмана–Грановського «взяло під контроль практично всі питання економічного життя міста, серед яких взаємодія з забудовниками, закупівлі коштом місцевого бюджету, діяльність комунальних підприємств, інші аспекти взаємодії з бізнесом. Задля безперебійності реалізації поставлених цілей організатори злочинної організації налагодили процес системного підкупу чиновників та депутатів місцевої ради». Навряд чи такі масові порушення могли обійтись без відома та хоча б поінформованості про це голови міста.

Втім підвішеному справою «Краяна» Труханову чудово вдавалося виходити сухим з води за минулої влади, коли він абсолютно відкрито висловлював свою підтримку тодішньому президенту Порошенку. А владу Зеленського на початку його каденції порівнював з «хлопчиком в публічному домі». «Ми з ним не друзі, не святкуємо свята», – говорив про свої стосунки з Трухановим Зеленський, зауваживши, що вони знайомі давно, ще коли «Квартал» проводив в Одесі фестиваль. Втім вже тоді президент підкреслював, що, якщо одесити хочуть позбавитись криміналітету в місті, то мають обрати нового мера. Але ті президентської поради не дослухались.

У жовтні минулого року Зеленський дав хід петиції небайдужих громадян, якій доручив СБУ та МВС вивчити викладені в ній факти. Зокрема, йшлося про те, що Труханов саботує демонтаж пам'ятників Олександру Суворову та Катерині II (який нещодавно таки був демонтований), нібито виступає за компроміси з окупантами з приводу Криму та намагається повернути Одесі комуністичні топоніми.

Хоча треба віддати належне: наразі Труханов вже майже не висловлює колишні проросійські сантименти, хизується своїм патріотизмом і намагається не йти у відкриту фронду до Офісу президента. Але те, що цей місцевий політичний мастодонт точно не є своїм для нинішньої владної команди, та ще й має такий шлейф за спиною, робить його перспективи хиткими.

Павло Вуєць, опубліковано у виданні «Главком»

Теги: Зеленский, Завод Краян, Грановский Александр, Грановский Александр Геннадиевич, Кауфман, Кауфман Борис, Труханов, Одесса, Бутусов Юрий, Спартц Виктория, Ермак Андрей, Корбан, Порошенко, Тимошенко Кирилл, Філатов Борис, Филатов Борис, Дніпро, Днепр, Кремень Тарас, Кернес, Терехов Игорь, Харків, Полтава, Мамай Олександр, Мамай, Мамай Александр, Ломако Александр, Офис Президента Украины, Офіс президента України, Кличко Виталий, Кличко, Київ, Киев, Чернігів, Должность, Чернигов, Суд, Атрошенко

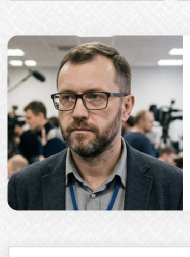

Микола Сидоренко
РЕДАКТОР РОЗДІЛУ «НОВИНИ СВІТУ»

10 лютого 2023 г., 14:48 Переглядів: 3772 Коментарі: 0

Роздрукувати | Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал

Реклама на сайті • Наші партнери

Політика конфіденційності

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.

0.043933 Новини війни